

55

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 marca 1985 r.

W sprawie rodzajów szczególnego korzystania z wód oraz wykonywania i eksploatacji urządzeń wodnych nie wymagających pozwolenia wodnoprawnego.

Na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

- § 1. 1. Pozwolenia wodnoprawnego nie wymaga:
- 1) pobór wód powierzchniowych w ilości nie przekraczającej 50 m³ na dobę,
 - 2) pobór wód podziemnych z ujęć dokonywanych na głębokości nie większej niż 30 m, jeżeli pobór tych wód nie przekracza 15 m³ na dobę,
 - 3) odprowadzanie do wód powierzchniowych wód z wykopów budowlanych bądź z próbnych pompowań otworów hydrogeologicznych — po uzyskaniu zgody jednostki organizacyjnej, do której należy utrzymanie wód powierzchniowych,
 - 4) wykonywanie robót budowlanych przez państwowe jednostki organizacyjne, do których należy regulacja i utrzymanie wód, w celu zachowania naturalnego albo uregulowanego stanu wody i brzegów,
 - 5) wykonywanie robót budowlanych w istniejących budowlach i urządzeniach hydrotechnicznych, jeżeli roboty te nie spowodują zmiany przeznaczenia, charakteru i właściwości elementów konstrukcyjnych albo wyglądu tych budowli i urządzeń,
 - 6) wykonywanie urządzeń melioracji wodnych szczególnych,
 - 7) eksploatacja urządzeń wodnych stanowiących ujęcia wód podziemnych, o których mowa w pkt 2,

8) przenoszenie nad rzekami i potokami napowietrznych linii telekomunikacyjnych bądź elektrycznych, jeżeli szerokość dna nie obwałowanego cieku nie przekracza 10 m,

9) wykonywanie odwiertów (otworów strzałowych) przy użyciu płuczki wodnej na cele badań sejsmicznych.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) poboru wody z potoków górskich,
- 2) odprowadzenia do wód powierzchniowych stanowiących własność osób fizycznych wód, o których mowa w ust. 1 pkt 3,
- 3) wykonywania urządzeń wodnych, o których mowa w ust. 1 pkt 4, 5, 7 i 8, jeżeli lokalizacja oraz warunki ich realizacji nie zostały uzgodnione z właściwym terenowym organem administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego.

§ 2. Jeżeli szczególne korzystanie z wód lub wykonywanie i eksploatacja urządzeń, o których mowa w § 1, może spowodować obniżenie poziomu wód poniżej stanu niezbędnego ze względów biologicznych, właściwy terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego może uzależnić dalsze korzystanie z wód od uzyskania przez zakład pozwolenia wodnoprawnego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

56

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 marca 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej oraz zasad ustalania wskaźnika przyrostu wynagrodzeń wolnego od obciążeń.

Na podstawie art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334), zwanej dalej „ustawą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie wysokości obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej oraz zasad ustalania wskaźnika przyrostu wynagrodzeń wolnego od obciążeń (Dz. U. Nr 75, poz. 339 oraz z 1984 r. Nr 23, poz. 111 i Nr 58, poz. 292) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Współczynnik korygujący dla ustalenia wskaźnika przyrostu wolnego od obciążeń, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy, wynosi 0,5, a dla usług bytowych, usług produkcyjnych dla rol-

nictwa i produkcji nakładczej — 1,0. Zakres usług bytowych i usług produkcyjnych dla rolnictwa określi Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.”;

2) w § 6:

a) skreśla się pkt 50 i 66,

b) dodaje się pkt 68—89 w brzmieniu:

„68) wytwórni maszyn i urządzeń dla przemysłu drzewnego i celulozowo-papierniczego,

69) Zakładu Remontowo-Montażowego Przemysłu Płytkowego w Koniecpolu,

70) wytwórni pomp do cieczy, przekładni, skrzyń biegów, sprzęgieł i hamulców sterowanych, napędów i sterowań hydraulicznych oraz układów i elementów pneumatyki siłowej,

- 71) Śląskich Zakładów Mechaniczno-Optycznych „Opta” w Katowicach,
- 72) przedsiębiorstw przemysłu sprzętu medycznego i weterynaryjnego,
- 73) przedsiębiorstw produkujących samochody osobowe,
- 74) stoczni remontowych morskich i rzecznych,
- 75) przemysłu włókien chemicznych (tylko wytwórni chemicznych włókien celulozowych) oraz Zakładów Włókien Chemicznych „Chemitex Anilana” w Łodzi,
- 76) Warszawskich Zakładów Fotochemicznych „Organika — Foton”,
- 77) przedsiębiorstw przemysłu tartaczego (łącznie z nasycalniąmi drewna),
- 78) wytwórni stolarki budowlanej otworowej,
- 79) przedsiębiorstw przemysłu meblarskiego i wyrobów stolarskich,
- 80) przędzalni w przemyśle włókienniczym,
- 81) przemysłu garbarskiego,
- 82) przemysłu drobiarskiego w zakresie mięsa drobiowego na zaopatrzenie kartkowe,
- 83) przemysłu piwowarskiego,
- 84) przedsiębiorstw budowlano-montażowych na terenie miejsko-przemysłowej aglomeracji warszawskiej w zakresie budownictwa mieszkaniowego wraz z infrastrukturą społeczną i techniczną, łącznie z telekomunikacją,
- 85) jednostek gospodarczych kółek i organizacji rolniczych, z wyłączeniem usług produkcyjnych dla rolnictwa i produkcji rolniczej,
- 86) spółek wodnych,
- 87) ognisk artystycznych, tj. pozaszkolnych ośrodków wychowania artystycznego,
- 88) działalności gospodarczej organizacji społecznych i związków zawodowych,
- 89) ośrodków informacji usługowej.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń poczynszu od pierwszego kwartału 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w. z. Z. Messner

57

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 marca 1985 r.

w sprawie taryfy składek za ubezpieczenie ustawowe budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych i za ubezpieczenie ustawowe odpowiedzialności cywilnej rolników.

Na podstawie art. 8 i w związku z art. 6 ust. 1 pkt 1—5 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 45, poz. 242) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się taryfę składek za ubezpieczenie ustawowe budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych i za ubezpieczenie ustawowe odpowiedzialności cywilnej rolników (OC) oraz zasady opłacania tych składek.

2. Składkę wymierza się i pobiera za roczne okresy ubezpieczenia od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia każdego roku.

3. Nie pobiera się oraz nie zwraca pobranej składki, jeżeli odpowiedzialność Państwowego Zakładu Ubezpieczeń, zwanego dalej „PZU”, rozpoczyna się, ulega zmianie lub kończy się w ciągu roku kalendarzowego; nie pobiera się także oraz nie zwraca pobranej składki za ubezpieczenie koni i bydła w razie zmian w stanie pogłowia tych zwierząt, powstałych po wymierzeniu składki.

§ 2. 1. Składkę za ubezpieczenie budynku osoby fizycznej oraz budynku zespołu rolników indywidualnych, zwanego dalej „zespołem”, ustala się od wartości budynku przyjętej do ubezpieczenia, bez uwzględnienia stopnia zużycia. Składkę za ubezpieczenie budynku objętego ewidencją PZU przed dniem 1 stycznia 1975 r. ustala się od jego wartości pomniejszonej o stopień zużycia przyjęty do wymiaru składki za 1974 r.

2. Składkę za ubezpieczenie budynku różnicuje się w zależności od konstrukcji budynku i jego pokrycia oraz miejsca położenia i związania z gospodarstwem rolnym.

§ 3. 1. Dla wymiaru składki za ubezpieczenie budynku uważa się:

- 1) za budynek miejski — budynek nie związany z gospodarstwem rolnym położony w granicach miasta,
- 2) za budynek wiejski — każdy budynek położony na wsi oraz budynek położony w granicach miasta, związany z gospodarstwem rolnym,
- 3) za budynek murowany — budynek, którego ściany zewnętrzne są z materiałów niezapalnych, w szczególności z cegły, pustaków, kamienia albo z muru pruskiego, a także budynek o murowanych ścianach szczytowych albo murowanych słupach pionowych zrębu,
- 4) za budynek drewniany — budynek, którego ściany zewnętrzne są z drewna lub innych zapalnych materiałów,
- 5) za budynek pokryty twardo — budynek, którego pokrycie jest z materiału ognioodpornego, w szczególności z blachy, dachówki, eternitu, łupka, papy,
- 6) za budynek pokryty miękko — budynek, którego pokrycie jest z materiału łatwo zapalnego, w szczególności z gontów i desek,
- 7) za budynek pokryty słomą — także budynek pokryty trzciną.

2. Przy uznawaniu budynków za murowane lub za drewniane nie uwzględnia się rodzaju materiałów budowlanych, z jakich wykonane zostały szczyty budynku, ściany działowe, ścianki kolankowe (tremple), poddasza, balkony oraz ściany budynku przylegającego.

3. Jeżeli pokrycie budynku jest z różnych materiałów, przyjmuje się, że jest ono z najbardziej łatwo zapalnego z tych materiałów.